

Сынпа хайяр

Хайяр пёрчиие уйърса пӑхсан, —
Пӗчӗкӗ пӗрчӗ, пӗччен вӑл ним мар;
Ҫав пӗрчӗсемех купипе выртсан
Вӗсенӗн йышне май ҫук шутлама.
Хирте ҫил-тӑвӑл тухса ҫавӑрсан
Хайяр хирӗнче йывӑр ун пек чух:
Пӗчӗк пӗрчӗсем вӗҫме тытӑнсан
Куҫа уҫма та, сывлама та ҫук!..
Ҫил-тӑвӑл иртсе сывлаш лӑплансан
Ҫав хайяр хирех йӑлтах урӑхла:
Пӗрчӗсем — ҫӗрте, ҫанталӑк — аван;
Хайяр ҫийӗпех утса пымалла...
Сынпа хайярӑн пӗр пеклӗхсем пур:
Пӗр ҫын — вӑйлӑ мар, халӑх — кӗл тӑвать!
Пӑлхав-вӑрҫӑ чух — ӑна пӑх та кур:
Халӑх хӗвӗшет, — ватать, ҫавӑрать.
Лӑплантӑр халӑх — пурнӑҫ тӑп-тӑпах:
Кашни уйрӑм ҫын, хайяр пек, шӑпах.

1921

Элкер, С. Сынпа хайяр : [сӑвӑ] // Элкер, С. Хурапа иурӑ. Тӗрлӗ вӑхӑтра ҫырнисем : проза, поэзи, аса илӗсем, кун кӗнекинчен, ҫырусем, хаклавсем / С. Элкер ; В. Г. Родионов пухса йӗркеленӗ. — Шупашикар, 1994. — С. 234.